

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612219416
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612219416.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporkyni: L. T., narodená XX. XX. XXXX, trvale pobytom A., S. O.. XXX/XX, štátna občianka SR, zastúpená JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/ A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 70,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 13Cb/89/2013-82 zo dňa 16. 09. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 70,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 23. 10. 2010 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň uložil odporkyni povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 16,50 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty v dodatku k zmluve o pripojení podľa čl. II. bod 2.2, pričom odporkyňa neplnila riadne a včas svoje povinnosti tým, že nezaplatila cenu poskytnutých služieb fakturovaných období od júna 2010 do júla 2010. Okresný súd ustálil, že keďže z obsahu spisu o pripojení je zrejmé, že odporkyňa zmluvu o pripojení podpísala ako fyzická osoba - podnikateľ, a teda možnosť mobilnej komunikácie, ktorú získala na základe predmetnej zmluvy využívala za účelom podnikateľskej činnosti a odporkyňa je takto označená aj v dodatku k zmluve o pripojení, nie je možné vo vzťahu k odporkyni aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú tzv. spotrebiteľské právo, nakoľko odporkyňa nie je v postavení spotrebiteľa v tomto právnom vzťahu. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a navrhovateľovi, ktorý bol úspešným účastníkom v spore, priznal právo na náhradu trov konania.

Proti rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporkyňa, namietala, že okresný súd sa v napadnutom rozsudkom dôsledne nezaoberal ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka, a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnenému hodnoteniu veci v napadnutej časti. Poukázala na to, že zmluvnú pokutu, ktorú si v predmetnej veci navrhovateľ uplatňuje, už bola súdmi Slovenskej republiky vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku a navrhovateľ má zakázané používať predmetnú zmluvnú pokutu. Neprijateľná zmluvná podmienka je absolútne neplatnou zmluvnou podmienkou. Ďalej poukázala na to, že odporkyňa v čase uzatvárania dodatku k zmluve o pripojení dňa 23. 09. 2009 tento dodatok neuzatvárala ako podnikateľka, ale ako spotrebiteľka, keďže už ku dňu 27. 11. 2008 ukončila podnikateľskú činnosť. Z týchto dôvodov pri uzatváraní zmluvného vzťahu nemohla dodatok podpisovať ako podnikateľ, ako to nesprávne konštatuje prvostupňový súd. Navrhovateľ chcel viazať odporkyňu ako spotrebiteľku po určitú časovú periódu v zmluvnom vzťahu pod hrozbou sankcie zmluvnej pokuty, čo považuje odporkyňa za neprijateľné zmluvné dojednanie, nakoľko zmluvná pokuta vôbec nezohľadňovala obdobie, počas ktorého žalovaná so žalobcom v zmluvnom vzťahu zotrvala a v predmetnej veci nebolo možno hovoriť ani o nejakom benefite, ktorý by z tejto viazanosti pre odporkyňu vyplýval (odporkyňa neobdržala od navrhovateľa žiadne zariadenie za

zvýhodnenú cenu). Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil, žalobu zamietol v celom rozsahu a priznal odporkyni náhradu trov konania.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odporkyňa uzavrela zmluvu spolu s dodatkom ako fyzická osoba - podnikateľ, takže navrhovateľ rozsudok okresného súdu považuje za vydaný v súlade so zákonom a nemá dôvod rozhodnutie súdu spochybňovať. Rozhodnutie o odvolaní ponecháva na úvahe súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1 a 2 O. s. p., napadnutý rozsudok zrušil podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. a vec vrátil na ďalšie konanie prvostupňovému súdu z týchto dôvodov.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd vo veci nedostatočne zistil skutkový stav, v dôsledku čoho nesprávne aplikoval príslušné právne normy. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie založil na tej skutkovej okolnosti, že z obsahu zmluvy o pripojení zistil, že odporkyňa zmluvu podpísala ako fyzická osoba - podnikateľ, z ktorej skutočnosti odvodil, že mobilnú komunikáciu využívala za účelom svojej podnikateľskej činnosti, pričom aj v dodatku k zmluve je odporkyňa označená ako fyzická osoba - podnikateľ, z čoho usúdil, že z týchto dôvodov nie je možné aplikovať vo vzťahu k odporkyni spotrebiteľské právo, nakoľko odporkyňa nie je v postavení spotrebiteľa v tomto právnom vzťahu. Odporkyňa už v priebehu prvostupňového konania ako aj v odvolaní namietala postavenie odporkyne s poukazom, že na odporkyňu treba hľadieť ako na spotrebiteľku. Odvolací súd uvádza, že zo Zmluvy o pripojení zo dňa 12. 11. 2007 nepochybne vyplýva, že zmluva bola uzavretá medzi navrhovateľom, ako poskytovateľom služby, a odporkyňou, ktorá je v zmluve o pripojení označená v postavení podnikateľa s uvedením obchodného mena, identifikačného čísla podnikateľa. Odvolací súd dáva do pozornosti, že podľa Zákona o ochrane spotrebiteľov č. 250/2007 účinného od 01. 07. 2007 podľa § 2 na účely zákona sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti. Zákon o ochrane spotrebiteľa teda za spotrebiteľa označuje primárne fyzickú osobu, a to iba v prípadoch, keď nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre samotnú fyzickú osobu alebo pre príslušníkov svojej domácnosti. Zákonodarca nad rámec čl. II. písm. b/ Smernice rady 93/2013-EHS zo dňa 05. 04. 1993 definuje za spotrebiteľa aj právnickú osobu, nakoľko v citovanom čl. II. písm. b/ Smernice je za spotrebiteľa považovaná iba fyzická osoba, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu. V súlade so zákonom treba teda za spotrebiteľa považovať podnikateľa - fyzickú osobu alebo aj právnickú osobu v prípadoch, ak táto osoba nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu svojej domácnosti. Hoci okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že mobilnú komunikáciu, ktorú odporkyňa získala na základe predmetnej zmluvy, využívala za účelom svojej podnikateľskej činnosti, tieto skutočnosti v konaní pred prvostupňovým súdom náležitým spôsobom preukázané neboli, keďže využívanie služby, ktorú poskytol navrhovateľ odporkyni, nebolo predmetom skutkového dokazovania pred prvostupňovým súdom. Aj z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že súd ustálil, že odporkyňa využívala mobilnú komunikáciu za účelom svojej podnikateľskej činnosti len z obsahu zmluvy o pripojení. Skutkové tvrdenia obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového súdu s prihliadnutím na hore uvedené potom nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. S prihliadnutím na obranu odporkyne v konaní pred prvostupňovým súdom je potom nevyhnutné, aby prvostupňový súd v ďalšom dokazovaní zistil účel používania služby odporkyňou, či túto službu používala pre podnikateľskú činnosť alebo pre osobnú potrebu alebo potrebu príslušníkov svojej domácnosti. Až po takomto zistení súd môže náležite posúdiť charakter zmluvného vzťahu pri uzatváraní Zmluvy o pripojení zo dňa 12. 11. 2007. V prípade, ak súd zistí spotrebiteľský charakter zmluvy, v ďalšom konaní sa musí zaoberať aj otázkou prijateľnosti zmluvnej podmienky. Súd v ďalšom konaní bude povinný posúdiť aj charakter zmluvného vzťahu vo vzťahu k uzatvorenému Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 23. 09. 2009 a ozrejmiť skutočnosť, či odporkyňa v tomto období vykonávala podnikateľskú činnosť (za predpokladu, že súd na základe doplneného dokazovania dôjde k záveru, že v čase uzatvárania zmluvy dňa 12. 11. 2007 nemožno na odporkyňu hľadieť ako na spotrebiteľa pri aplikácii § 2 zákona č. 250/2007 Z. z.). Až po zistení skutkového stavu tak, ako je to uvedené vyššie, súd opätovne vykoná právne posúdenie a vo veci znova rozhodne.

V novom rozhodnutí prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne aj o náhrade trov konania.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.